

Jezušček (počasi iz ozadja): Jaz vas bom vodil, jaz vam bom pokazal pot.
 Vsi (se začudijo): Ti? Kdo pa si?
 Peter (stopi bliže): Kdo si?
 Jezušček: Vaš bratec. Povsod sem doma. Dobro vem, kje je lepo.
 Peljal vas bom, kamor boste hoteli.
 Tone: Če nas boš varal...
 Jezušček: Ne bojte se. Vem za lepe kraje. Vem tudi za grde. Vodil vas bom samo mimo lepih. Samo palice vzemite s seboj, da bomo vsi enaki, vsi romarji. (Jezušček je oblečen kot ostali dečki, samo haljo ima ogrnjeno preko ramen.)
 France: Saj imamo palice.
 Jezušček: In kam hočete, da bi šli?
 France: Tja, kjer so travniki in gozdovi in drugačen zrak kot tukaj. In rože morajo biti.
 Lojze: Tam bomo za večno ostali.
 Jezušček: Za večno, pravite?
 Lojze: Za večno. Pelji nas kam, da se nam ne bo treba vrniti.
 Jezušček: V take kraje vas bom povedel, da boste zadovoljni.
 Peter: Samo proč iz Tesne ulice, proč od gospoda Frenka!
 Jezušček: Pustite gospoda Frenka. Vsakdo zna biti gospod, malokdo hlapec.
 Tone: Kdo pa si ti?
 Jezušček: Spoznali me boste, ko pridemo do konca.
 Mihec: Pojdimo, pojdimo!
 Jezušček: Ali ste pripravljeni?
 Vsi: Pripravljeni, pripravljeni!
 Jezušček (ulica se nenadoma zasveti v močni luči. Vsi za hip osupnejo. Jezušček dvigne roko): Za menoj, če ste pripravljeni! Šli bomo po skalah in hribih, toda lepo bo. Na koncu pride najlepše. (Luč ugasne. Jezušček se obrne in odide počasi v ozadje. Dečki se spogledajo, nato gredo eden za drugim molče za njim. Ko vsi odidejo, nastane počasi tema. Nekaj časa oder prazen, nato prihiti gospod Frenk s sinovoma.)
 Boris: Ni jih več, ata!
 Drago: Odšli so!
 Gospod Frenk: Kam?
 Boris: Saj sem rekel, da so bili tisti!
 Drago: Lahko jih še dohitimo!
 Gospod Frenk: Naprej! (Hitro v ozadje.)
 (Zastor hitro pade.) (Nadaljevanje.)

Sojatoslav:

Za Krimom.

*Za Krimom, za Krimom na severni strani
 blestijo se dvorci v veseli Ljubljani.*

*Za Krimom, za Krimom so bele gore,
 čez gore se smejejo v tuj svet ceste.*

*Za Krimom, za Krimom je veliki svet
 brez zime, brez burje, ves v cvetje odet.*

*Po naših nam hribih pa zdravje zori,
 več vredno kot dvorci in tuje poti!*